

På äldreboendet av Karin S

När man är
en glad pensionär
som nyss blivit kär
på boendet här,
i en nygammal vän,
och tänker bli 95,
ska man då bli en person
som kollar opp sin pension?
Ack, så trist
att bli kapitalist
och göra aktieval
så vinsten blir maximal!
Nej! Det fördärvar mitt liv!
Jag är ju kärleksaktiv.
Att vara stenrik och snål
får aldrig vara mitt mål!

Lördagsmusik

Helgeandskyrkan

12 mars kl 17

Kammarmusik med LIMUS

Hör Wiehes Dåliga Mänkor i Folkets Park

Ni som missade Röda Kapellets konsertversion av Dåliga mänkor före jul får en ny chans på söndag 13 mars kl 16 på Moriska Paviljongen i Malmö Folkets Park.

Sångarna kommer från musikallinjen vid Eslövs folkhögskola.

Mary Anderssons skrev boken och Mikael Wiehe musiken till musikalen som framfördes första gången 1999 på den nyrenoverade Malmöoperan.

Det är ett unikt tillfälle att höra musik som sällan framförs.

Dåliga Mänskor är en i grunden mörk berättelse från 40-talet. Några ungdomar i barnrikehusen vid Nobelvägen i Malmö drömmer om framtiden och sitt första jobb. Men verkligheten på senapsfabriken Malmö Kolonial är inte vad de drömde om.

Mikael Wiehes musik speglar tiden, med både svarta stråk, vemod och otyglad glädje.

Orkesterns dirigent Hans Nilsson har arrangerat för blåsorkester. Ulrika Nero står för sånginstuderingen.

Entré 150 kronor. Insläpp från 15.30.

Röda Kapellet i samarbete med Folkuniversitetet och Eslövs folkhögskola

Kalla det rasism!

Vad lever vi i för samhälle om vi inte ens kan ta ordet rasism i munnen när tre människor blir brutalt mördade på grund av sin hudfärg?

Filip Yifter-Svensson. (SDS 9/3)

Frivilliga till integrationsverksamheter

Nu sätter vi igång med en rad möjligheter att stödja integrationen i Lunds östra stadsförsamling. Till stor del handlar det om att finnas till för de ensamkommande flyktingbarnen som kom under hösten och vi kommer också att återuppta läxhjälpen på Vikingaskolan.

Det är främst hjälp med språkträning/läxhjälp som önskats, men det finns också möjlighet att finnas med i olika praktiska sysslor som hämtning på boendet, bakning/servering mm.

Vill du vara med? Du behövs!

Måndagar 15.10-16.30 Läxhjälp på Vikingaskolan för högstadieungdomar

Måndagar 19.30 – 20.30 Språkträning/läxhjälp på Vipemöllans HVB för ensamkommande

Tisdagar 14.30-16.00 Läxhjälp på Vikingaskolan för mellanstadieungdomar

Onsdagar 14.30-16.30 ca Öppet hus med Språkträning/läxhjälp på Sankt Knut

På Maria Magdalena & Sankt Hans finns Läxhjälp respektive Språkcafé men just nu är behoven av ideella i stort täckta där.

Det kan även finnas visst behov av förstärkning med läxhjälp på två andra mindre HVB, utslussar, där ungdomarna bott en lite längre tid i Sverige. En simkurs är också på gång och gitarrundervisning är önskat. Är detta något du är intresserad av att bidra till så hör av dig!

Vi har policyn att alla som är med har lämnat in ett utdrag ur belastningsregisteret.

Utdraget från belastningsregistret [beställer du här](#).

För frågor eller anmälan:

[Anna-Lena Öhrling](#)

Koordinator för Flykting & Integration

Lunds Östra Stadsförsamling – Sankt Knut Samarbetskyrka

Tfn 0725-24 22 26

På kajen i Smyrna (Izmir) 1922, när grekerna evakuerades från Turkiet

Ernest Hemingway, 1923.

Man minns hamnen. En massa trevliga saker flöt omkring där. Det är enda gången i mitt liv som jag har drömt om sånt. Kvinnorna som födde barn störde en inte så mycket som dom som hade dött. Dom födde okej. Konstigt att så få dog. Man bara täckte över dom med nåt och lät dom sätta igång. Dom valde alltid det mörkaste stället att föda. Ingen brydde sig om dom, när dom väl stuckit från kajen.

Grekerna var också hyggliga killar. När dom evakuerades hade dom alltid lastdjur som dom inte kunde ta med, så dom slog helt enkelt av dom frambenen och dumpade dom i det grunda vattnet. Alltihop var en trevlig historia. Ja, en riktigt trevlig historia.

Övers. Gunnar Stensson

Kvinnobåt till Gaza! av Gunnar Olofsson

Nu förbereds ytterligare en aktion för att försöka bryta den israeliska blockaden av Gaza. Denna gång rör det sig om en båt med helt kvinnlig besättning, för att uppmärksamma just kvinnornas speciellt utsatta situation i Gaza. Det är kvinnorna som får bära det tunga ansvaret för familj och hem i halvt raserade hus i en miljö full av miljöförstörande och farliga kemiska ämnen efter alla beskjutningar. Kvinnorna som drabbas hårdast av sviktande sjukvård, ideliga strömavbrott och otjänligt vatten. Kvinnorna som bär huvudansvaret för barnen – de verkliga förlorarna under denna förödande blockad som nu varat i 8 år.

Det är också kvinnorna som drabbas mest när männen, frustrerade och arga, radikaliserats till att bli religiösa fundamentalister och jihadistkrigare villiga att ta till i stort sett vad som helst för att komma ur den nuvarande situationen. Kvinnorna som blir offren om och när nästa israeliska

krig mot Gaza startas. Även utan ytterligare våld och förödelse kan Gaza inom 4-5 år enligt FN vara i stort sett obeboeligt. Vad händer då – eller dessförinnan – med de 1,8 miljoner människor som faktiskt lever där?

Blockaden av Gaza är en skamfläck för en värld vars politiker gång på gång fastslagit att den är olaglig och måste avslutas – men inte lyft en hand för att få den avskaffad. Speciellt pinsamt borde det vara för en regering, som den svenska, med uttalad feministisk utrikespolitik att medverka i detta.

Kvinnobåt till Gaza, som ingår i den internationella "Freedom flotilla coalition", är ett försök att än en gång vända uppmärksamheten mot människorna i Gaza och deras rätt till liv och frihet, att fritt kunna resa, importera och exportera saker och träffa dem de vill. Låt inte också denna aktion få stoppas med våld av israelisk militär. Stöd kvinnobåten via sociala medier och genom att kräva av dina valda politiker att agera för att bryta blockaden!

Haaretz, 4/3 av Gunnar Stensson

Den treåriga Khaki Harub vill döda en israelisk soldat.

"Varför det?"

"För soldaterna förstörde mitt hus."

Över bråten av det som en gång var Khaki Harubs nya hus vajar nu en palestinsk flagga och en Hamas-flagga.

Gideon Levy fortsätter sin granskning av Israels metoder att bekämpa palestinsk terrorism. Att riva misstänkta terroristers hem är en kollektiv, och alltså illegal, bestraffningsmetod.

Den motverkar sitt syfte, om syftet är att dämpa terrorvågen. Men den ökar Netanyahus popularitet bland israelerna.

Varför revs Khakis hus?

För att Muhammed Harub, 22, anklagad för att ha dödat två israeler, en tid bodde i ett rum i huset. Nu tvingas föräldrar och fem barn bo i ett rum i morföräldrarnas bostad.

Israels premiärminister Benjamin Netanyahu ställer in ett möte med president Obama. Det är hans bestraffningsmetod mot ett brett spektrum av kritiker. I USA ställer han sitt hopp till det republikanska partiet.

Däremot håller han på att försonas med Turkiet och ställer i utsikt att landet ska få tillgång till hamnen i Gaza.

Sanderisterna av Lucifer

Jag har hittills undvikit att skriva om Bernard Sanders, men nu såg jag att Ralph Nader, vår gamle hjälte och sanningssägare skrev positivt om honom, myntande namnet "sanderister" på hans anhängare. Visst är han värd att reflektera över.

Först några ord om Vermont, ett vackert böljande landskap som känns som en uppskalad version av Romeleåsen. Jodå, det är en populär skidterräng för Bostonborna, bara två timmar bort med buss och bil. Här finns en landsbygd med småsamhällen där jag för första gången upplevde en General Store, en stor betjänad lanthandel som samtidigt är både järnhandel, livsmedelsaffär, pappershandel och drugstore. Välsorterad och mycket trivsamt. Allt påminde om den bild av USA man fick när man läste gamla nummer av Det Bästa från 1940-talet. Här finns också ett utmärkt universitet i Burlington, staden där Sanders vann sina första framgångar som kommunalpolitiker. Och visst, här finns också en stor militär flygbas.

Det anmärkningsvärda är att Sanders, som i alla år har förklarat sig vara socialist: som borgmästarkandidat, som kandidat till senaten och nu inför presidentposten, kan locka väljare från så olika stater som Nevada och Iowa och Michigan. I Sverige vågar knappt någon numera förklara sig vara socialist. Men i USA., världens mäktigaste militärmakt och främsta företrädare för både kapitalismen och imperialismen, är det miljontals människor som nu ställer upp för en man som ständigt förklarar sig vara demokratisk socialist! Det är häpnadsväckande och en fantastisk källa till glädje i en annars dyster tid.

OK, det finns där som här renlevnadsmän som förklarar att han inte alls är socialist. Nej, han uppfyller väl inte så många av kriterierna vilka de nu är, men det är inte det viktiga. Det handlar i stället om i vilken riktning det finns hopp om en bättre värld. Vad gäller utrikespolitiken så lär väl Sanders inte starta några nya krig, och på den punkten är jag inte så säker på hans medtävlare Hillary Clinton.

Det viktiga för mig med Sanders är inte vad exakt han står för. Hans chanser att bli vald är uppriktigt sagt mycket små. Men han väcker och samlar en opinion som man inte trodde fanns. Man hoppas förstås att också USA skulle rymma en organiserad folklig vänster, en förhoppning som aldrig brukar infrias. Drömmar behövs, inte minst just nu när Europas vänster är i sämre kondition än någonsin.

Jämställdhet är en självklarhet, men inte en verklighet av Per Roijer

Gudrun Schyman talade i måndags i Klostergårdsskolans matsal inbjuden av Rädda Barnen, som har etablerad verksamhet på skolan. Klostergårdsskolan arbetar denna termin med tema om genus.

Tidigare under dagen hade personalen diskuterat genusfrågor, Gudrun Schymans föreläsning riktade sig föräldrar i första hand. Men många andra hade hört talas om mötet. Matsalen var väl besatt. Schyman betonade att hon inte var där som företrädare för Fi utan som professionell, föreläsare och utbildare.

*Gudrun Schyman med blädderblock
på Klostergårdsskolan*

Gudrun Schyman är en suverän talare. I ett blixtrande tempo, ständigt i kontakt med publiken, med mycket skämt och många ironier och lagom mycket sarkasmer förklarade hon hur patriarkatet genomsyrar allas tillvaro. Och varför det går så långsamt att genomföra jämställdhet som alla (nästan) säger sig vilja ha.

Enligt Statistiska Centralbyrån SCB går utvecklingen "i snigelfart med myrsteg". Använd SCB:s lilla häfte Lathund om Jämställdhet, uppmanade hon och viftade med ett tummat exemplar. I häftet är det belagt att Sverige inte är ett jämställt land.

De flesta känner till att Sverige har miljöpolitiska mål. Färre känner till att Sverige också har jämställdhet som ett nationellt politiskt mål. Det är en del av FN:s millenniemål.

Alla säger att jämställdhet är bra. Det är inte ofta som man hör någon säga att jämställdhet är ett jävla trams, sa Gudrun Schyman. Men det är en läpparnas bekännelse.

Riksdagen antog jämställdhet som nationellt politiskt mål våren 2006, i fullständig politisk enighet. Sedan det nationalistiska partiet blev invalt i riksdagen finns inte längre enighet, för de tycker inte så, poängterade hon.

Vad innebär då jämställdhet?

Att ha lika mycket makt att forma våra liv och vårt samhälle oberoende av om man är man eller kvinna.

I det nationella målet ingår fyra delmål:

1. Jämn representation.
2. Rättvis ekonomi (löner, pensioner).
3. Dela lika arbetet med barn och hushåll.
4. Utplåna mäns våld mot kvinnor.

Har vi jämn representation mellan män och kvinnor? Har vi rättvisa löner och pensioner? Delar

vi arbetet med barnen lika? Har vi utplånat mäns våld mot kvinnor, frågade hon retoriskt.

Brist på jämställdhet är ingen åsikt utan ett faktum. Så när någon säger "Nu har det gått för långt med jämlikheten", kan ni lugnt svara "Jaså, tycker du det. Så intressant. På vilket område då?

Olika åsikter kan man ha om detta är intressant eller ointressant, om man ska lägga på ett kol eller inte för att öka takten för att nå målen – också om *vilket* kol man skulle tänka sig lägga på. Att jämställdhet inte råder behöver inte diskuteras.

SCB har räknat ut att med nuvarande utvecklingstakt kommer målet att dela föräldraförsäkringen jämnt att nås om 54 år!

– Vi är många som inte lever då, sa Gudrun Schyman.

Upplagd av [Göran Persson](#) kl. 20:07 Inga kommentarer:

Etiketter: [VB Nr 9 - 2016-03-11](#)

Glammfeminism, falukorvsfeminism och politisk feminism; några reflektioner efter 8:e mars av Margot

När jag anlände till Vänsterpartiets, Ung vänsters, ABF och Svenska kvinnors vänsterförbunds 8:e mars manifestation på Stortorget kl.18.00 blev jag glad över det stora antalet människor som samlats. Men glädjen blev kortvarig. Det visade sig att det var en tidsmässig kollision mellan Fi:s och Vänsterns 8:e mars möten. Fi hade dragit över tiden och efter en kvart eller så tågade de flesta vidare i riktning mot Mejeriet, som också började sin 8:e mars evenemang kl. 18. Tre möten på samma teman, som började samtidigt och därmed konkurrerade med varandra.

Vi var en starkt decimerad skara kvar på Stortorget, som lyssnade på bra tal om arbetsmarknad, migration och politiska strategier. Talen hade säkert inte stört Fi anhängare om de fått möjligheter att lyssna. Själv stod jag kvar tills talen var klara och gick sedan vidare till Mejeriet. Där var det varmt, trångt och feministisk glammstämning. Det påminde mig om min ungdoms feministmöten på 1970-talet. Stämningen gjorde mig då, som nu på Mejeriet, glad upprymd och kampberedd. Varför hade inte arrangörerna samarbetat så att kollisionerna kunde undvikas, tänkte jag.

Glammfeminism behövs ibland för att en ska orka med det nödvändiga politiska arbetet, som ofta är tålamodskrävande, gnetigt och sällan möts av stormande applåder som "Stå-upp-feminism", allsång och Gudrun Schyman på Mejeriet.

Häromveckan skrev en krönikör i veckomagasinet "Fokus", om att det behövs mer av "Falukorvsfeminism" för att vanliga kvinnor blivit rädda för feminister. I en stad som Lund tror

jag det är svårt att vinna gehör för ”Falukorvsfeminism”. Inte heller tror jag att Lundaborna är rädda för feminister. Det jag däremot tror behövs inför kommande 8:mars manifestationer är bättre samarbete mellan organisatörer och organisationer. Det är samarbete som behövs, inte splittring. Det finns, som jag ser det, ingen rimlig anledning att konkurrera om feministiskt engagerade människor i Lund!

Margot; gammelfeminist, men alltför sällan glammfeminist!

Nu är det läge att prova 6 timmars arbetsdag i Lund! **av Hanna Gunnarsson**

Idag, på internationella kvinnodagen, har jag och min partikamrat Angelica Svensson lämnat in en motion om att införa 6 timmars arbetsdag i Lund. Vi vill prova på två arbetsplatser inom äldreomsorgen, där arbetsbelastningen, sjukskrivningar och den ofrivilliga deltiden idag är hög. Många kvinnor inom offentlig sektor väljer eller tvingas välja att arbeta deltid redan idag, men får då också en lägre lön. Kortare arbetstid med bibehållen lön ger mer tid till återhämtning, fritidsintressen, att ta hand om sig själv, sin familj och sina vänner. Ett bättre liv, helt enkelt.

Motion till Lunds kommunfullmäktige, 2016-03-08 - internationella kvinnodagen **Inför 6 timmars arbetsdag!**

För Vänsterpartiet har arbetstidsfrågan alltid varit en prioriterad fråga som en del av den ständiga dragkampen mellan arbete och kapital. Som samhälle är vi idag rikare och mer produktiva än år 1971 då beslutet om 40-timmarsvecka fattades i riksdagen. Vänsterpartiet vill använda en del av det utrymme som ökad tillväxt ger till att förkorta tiden för lönearbete, inte minst med tanke på det mervärde som skulle skapas i form av sänkta sjukskrivningstal och minskad psykisk och fysisk ohälsa.

Att arbeta i Lunds kommun måste vara attraktivt av flera skäl och inte minst för att säkra tillgången på utbildad personal. Politiken måste gå före för att ett socialt och ekonomiskt hållbart arbetsliv ska vara möjligt. Det är speciellt angeläget i kvinnodominerade yrken i offentlig sektor, där arbetsbelastningen är hög.

Vänsterpartiet föreslår att Lunds kommun inför 6 timmars arbetsdag med bibehållen lön på försök inom en eller flera enheter inom kommunens äldreomsorg. Projektet skulle kunna utgå från de erfarenheter som har gjorts på Svartedalens äldreboende i Göteborgs stad samt genomföras och utvärderas i samarbete med en följeforskare från Lunds universitet.

Vänsterpartiet föreslår kommunfullmäktige besluta

att: Genomföra en försöksverksamhet med 6 timmars arbetsdag med bibehållen lön på en eller ett par arbetsplatser inom kommunens äldreomsorg med start under år 2016.

att: Projektet genomförs och utvärderas i samarbete med en följeforskare från Lunds universitet.

Texten är hämtad från [Hannas blogg](#)

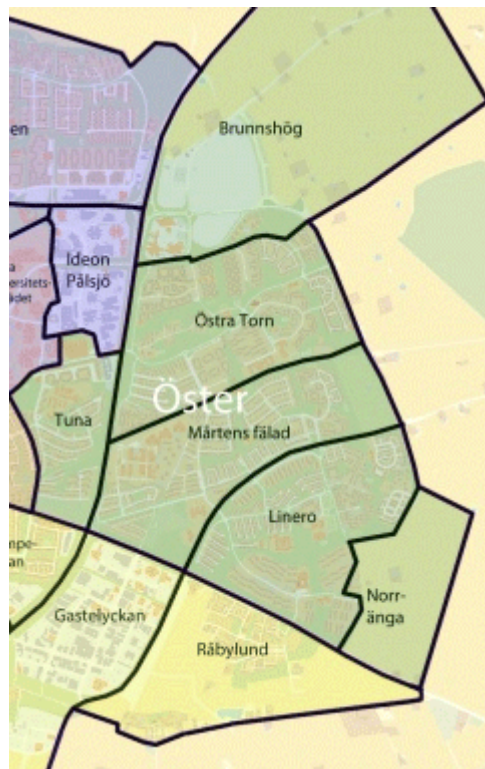
Bostadsnöd och Liberal sprawl av Gunnar Stensson

Bostadsbristen orsakades av ett beslut som Carl Bildts regering fattade 1992. Beslutet innebar att marknadslogiken segrade på bostadsområdet och ledde till att det nu saknas cirka 700 000 bostäder.

Marknaden bygger på egenintresset. Bolagen vill tjäna pengar, inte ägna sig åt välgörenhet. Därför bygger de bara för de lönsamma kunderna (Ann-Marie Pålsson, M, SDS 22/2).

Vi kunde i VB nummer fem visa att Ann-Marie Pålssons analys stämmer med verkligheten i de stora nybyggnadsområdena vid Arenan och i Klostergården-St Lars.

De lönsamma kunderna företräds av ett politiskt parti, Liberalerna. De vill bygga på den bästa åkerjorden kring Lund - Norränga, utanför Linero - och de fokuserar på ägda bostäder, bostadsrätter och villor.

Byggbolagen jublar. Går det liberala förslaget igenom får de bygga för de lönsamma kunderna. Jublar gör också de lönsamma kunderna, multimiljonärerna. Nu får de investera i villor och hyresrätter, samtidigt som de säkrar den bostadsbrist som gör deras investeringar lönsamma.

Liberalerna nöjer sig inte med Norränga. De vill sälja fribyggartomter i Södra Sandby, Dalby, Veberöd och Stångby. Så breder villamattorna ut sig i hela Lunds kommun som i Staffanstorp och Burlöv.

Miljonärerna påstår att de vill bo i villa för barnens skull. Men finns det något tristare än dessa ödsliga folktomma vägar mellan rader av privata tomter omgivna av staket, med många kilometer till skolor, butiker, arbetsplatser och fotbollsplaner?

Där frodas fördomar och konflikter, där får basebollklubban ersätta lagen, som i Vellinge. Där bränner man flyktingboenden.

Det slags byggande som Liberalerna föreslår ökar bilismen. Varje familj behöver två bilar, för att komma till arbetsplatsen och för att forsla barnen till skolor och idrottsanläggningar miltals från hemmet. Avgaserna sprutar. Vad rör miljökrisen en nyliberal?

Det slags byggande som Liberalerna förespråkar innebär stora kostnader för kommunen som tvingas dra miltals med ledningar för el och data, vatten och avlopp.

I modern stadsplanering kallas det **sprawl**.

Vad som behövs är hyresrätter, tät bebyggelse och flerbostadshus som bevarar landskapet omkring samhällena, spårvägar mellan samhällena (de ger en fast struktur) och annars annan kollektivtrafik och cykelvägar.

Då har jag inte ens nämnt den förödelse av den bästa åkerjorden i en värld med snabbt växande befolkning som de liberala miljonärernas drömmar kommer att orsaka om de genomförs. En dag av svält tvingas man kanske hyvla bort villamattorna och återställa åkerjorden.

Kommunfullmäktige i Lund, avvisa de nyliberala förslagen!

Artikelreaktioner på spårvägsreaktioner av Göran Persson

VB är inte bortskämt med kommentarer på sina texter. Artikeln ”Mats Olsson (V) – en andnupen sardin” som Thomas Lundgren skrev i förra numret är ett undantag. Den har fått hela två kommentarer på bloggen.

”Fel i Thomas Lundgrens artikel: Det är inte bara linje 20 som går till Ideon, dit går också linje 166, 169 och 365. Och linje 6 går inte från Klostergården utan från S:t Lars.

Joachim Krumlinde”

”Konstigt att ingen tar upp att de i ansökan om pengar för spårvägen i organisation SPIS uppgav 7 km och inte 5,5 km som de uppgav till trafikverket när sökte pengar i storstadspengar på 500 miljoner och fick ut 298,4 miljoner. De har medvetet ljugit till sig cirka 5,8 miljoner av cirka 30 miljoner som också region Skåne, Malmö och Helsingborg fick villkorat lån av Europeiska Investeringsbanken i Luxemburg (EIB) våren 2011.

Anonym”

Dessutom har Mats Olsson skickat ett genmäle. Genmälen är inte lika sällsynta som kommentarer men långt ifrån vanliga.

”Lundgrens artikel är ett ovanligt lågt sätt att ta heder och ära av mig, sedan jag med viss framgång försökt lätta upp stämningen i fullmäktige en sen timma. Inlägget är illvilligt och har inte en bokstav rätt. Min avsikt var att åskådliggöra att busstrafiken mellan Lund C och Ideonområdet redan idag är hårt belastad, trots att bussar går varannan minut i rusningstrafik. Själv stiger jag av antingen vid LTH, Ole Römers väg eller vid Sparta för att nå Alfa1 där jag arbetar, beroende på vilken buss som går att komma upp på - linje 6, 1, 20 eller någon av regionbussarna mot Sandby eller Malmö. Dessa dagliga erfarenheter, som jag delar med tusentals resenärer, kallar Lundgren en bluff.

Mats Olsson”

Man kan hävda att själva artikeln var ett genmäle på det Mats sa i fullmäktige i spårvägsfrågan. En fråga som måste ställas är: Vad är så speciellt med spårvägar? Av alla de tvivelaktiga beslut som dagligen fattas i Lund, Sverige och Europa, för att travestera en lika tvivelaktiv fd minister, så är det denna som engagerar som inget annat.

För en som vuxit upp med en spårvägslinje som sedermera blev buss utanför fönstret är den enorma vikt som så många lägger i denna fråga obegriplig. Även i denna fråga skulle man kunna hävda att kattens färg är oviktig så länge den fångar möss!

66 år i skolan 8. 1949-53 av Den gamle

Fem år i folkskola och åtta i läroverket, fem till sex timmar om dagen på träbänkar, läxor på fritiden, franska, engelska, tyska (italienska), grekiska, latin, jämte geometri, fysik och de övriga skolämnena.

Våra lärare satt uppe i katedern och vi nere i klassen. Ännu efter flera år kände de bara ett fåtal av oss vid förnamn. Jag minns den unkna instängda lukten som häftade vid läroverket. Två gånger i veckan fördes vi till gymnastiksalen för att med väl stängda fönster meningslöst stampa omkring på plankgolvet.

Efteråt kände jag befrielse vid tanken på att jag inte längre behövde besöka min ungdoms fängelse. Jag kände ingen tacksamhet mot denna läroanstalt och varje ord i den riktningen skulle vara en lögn.

Ovanstående kunde ha varit min beskrivning av Växjö högre allmänna läroverk på 1940-talet, men det är Stefan Zweig som berättar om sin skoltid i motsvarande anstalt i Wien på 1890-talet. Orden är hämtade ur hans memoar *Världen av igår*, kapitlet Skolan i förra århundradet, varmed han menar 1800-talet.

De svenska läroverken var till form och innehåll kopierade på tyska och österrikiska förebilder, som redan på Zweigs tid var mer än hundra år gamla och alltså hade sina rötter i det sena 1700-talets samhälle.

Jag läste *Världen av igår* för ett par år sedan av intresse för dess skildring av nazismens framväxt och Förintelsens rötter i tysk och österrikisk kultur. Zweig, liksom Freud och andra judar som hade möjlighet, flydde från Wien. Han begick självmord i Brasilien 1942, när Nazityskland stod på krönet av sin makt. Hans rasande berättelse om sin skolgång kom mig att häpna över att ingenting förändrats 50 år senare, i Växjö högre allmänna läroverk.

Under mina år i huset på Sigurdsgatan åt jag lunch nere i centrala Växjö. Där fanns flera billiga matställen för gymnasister och bultar (seminarister) som hyrde möblerade rum. Det innebar att jag stannade i stan hela dagen och ibland till långt fram på kvällen innan jag gick hem. I rummet kunde jag koka te och äta torkat vetebröd på kvällarna. Och ta mig ett bloss om jag hade kvar en cigarett.

Det viktigaste var att matstället prenumererade på DN, som inledde en storhetstid på 1950-talet. Storhetstiden upphörde någon gång 1990-talet. Jag lyckades snart övertala far att byta till DN från Svenska Dagbladet hemma i Älgshult också.

Han läste Herbert Tingsten, Ingmar Hedenius och Olof Lagercrantz, köpte Ernst Wigfors memoarer, följde de stora debatterna om det kalla kriget, den svenska atombomben, terrorbalansen, tro och vetande, Sven Östes rapportering om den amerikanska medborgarrättskampen och kultursidornas presentationer av Harry Martinsson, Lars Ahlin och Sara Lidman.

Jag hade alltid varit en ivrig tidningsläsare, det blev många under andra världskriget, men tidningar saknades för det mesta på mina inackorderingsställen. Nu kunde jag ägna mina skolk- eller håltimmar åt att följa utvecklingen i Sverige och världen. Jag hade nämligen märkt att man sällan blev noterad som frånvarande om man kom till läroverket på morgonen och avvek först efter en eller två lektioner.

För första gången insåg jag hur instängt läroverket var, som en sorts fängelse eller kloster, helt slutet för omvärlden.

Där fanns historieläraren vars undervisning bestod av anekdoter om svenska kungar och som kallade det engelska parlamentet Håsis ov Palíament.

Ämnet kallades historia med samhällskunskap men någon samhällskunskap ägnade vi oss aldrig åt. Han greps av panik när han fick veta att vi skulle upp i samhällskunskap i studentexamen. Vi fick snabbt köpa en obeskrivligt tråkig bok som hette *Från departement och ämbetsverk*.

Där var Rikefisen som undervisade i fysik och Fattigfisen som undervisade i kemi och lektor Rosén som undervisade om gnosticismen (uttalat på skånska).

Ljugar-Otto gillade vi. Han var biologilärare och fick oss faktiskt att pressa växter. Han brukade berätta om sina resor i Afrika, därav öknamnet. Ett exempel:

Expeditionen slog läger i Kongos regnskog. En svart mamba kom slingrande mellan kokkärlen, men en rådig kock upptäckte den just som den skulle hugga, svepte till med kökskniven och mellan grytorna låg en ormkropp utan huvud och slingrade sig kring sig själv. I samma ögonblick hördes ett skri av fasa. En av de svarta bärarna sjönk till marken. I hans kind hade mambans huvud huggit sig fast.

Egendomligt nog verkade lärarna i de antika språken mest samtida. Vi undervisades i latin av en medelålders, vacker, något låghalt kvinnlig lektor. Hon lyckades väcka mitt intresse för Catullus.

Jag läste förstås också grekiska. Från början var vi nio. Sista terminen fanns tre kvar. Lektionerna var roliga. Lektor Valmin förklarade att han upptäckt mönstren i vår frånvaro och planerade undervisningen enligt det.

Vi kom upp i grekiska också i studenten. Några dagar före examen samlade han oss och gick igenom de texter vi skulle förhöras i. De var hämtade ur Johannesevangeliet. Vi skulle översätta dem muntligt inför censorn. Trots förberedelserna misslyckades en av oss. Han hade lärt in texterna utantill men kände inte igen den grekiska text han skulle översätta utan började rabbla en annan.

Freak or weak Heads of failed States & Unions? av jiell

Västliga utrikespolitiken i större MÖ-området verkar ju stödja sig på tre teokratier - eller pg, nämligen Saudi, Israel och Turkiet. Alternativt den semitiska, wahhabitiska resp den ny-osmanska maktbildningen samtliga med samhällsideal och statsförlagor som är direkt konträra till västliga kärnvärden, ja från 1700-talet ivf. Dessutom finns ju ett antal andra länder, rörelser och statsledningar i området så fyll gärna i, utifrån en (vänster)kritisk analys. Därtill måste konstateras att i den senare skaran, de statsförande elitskikten i två sekularistiska och - rimligt - egalitärt syftande nationer sökts störtade i ett samarbete eller samförstånd mellan väst och inledningsvis nämnda religiöst-totalitära, eller på väg bli triumvirat. Att sen Libyen och Syrien på andra maktutövnings-områden knappast höll/håller sig till västliga idealen står ju helt klart. Men det gör ju västpolitikerna själva - mestadels - endast för tvingade därtill, av då sina befolkningar eller civilsamhälleliga aktörers styrka (kan man hoppas) kulturell tröghet eller för att man annars hamnar i underläge gentemot dem vi söker dominera och utnyttja och, ja, för varumärkets skull alltså! En mildhänt Quadaffi skulle sen raskt blivit satt på porten av någon ur långa raden ursurpatorer, nationellt eller externt baserade men hans resp. dynastins öde avgjordes egentligen i samma stund han lät sig blindföras av USAs och övriga västländers löften, framför allt ism WoMD-frågan. Skulle han hållit sig till postUSSR?

Svår fråga och dito läge.

EU så. Var det en klok politik söka störta Q. och Assad? Förutom komplikationen att blott vissa EU-länder (samt USA) förde an, i anloppen mot två länge irritationsmoment och tidvis öppna västfiender (Q och irländska diasporan med Clinton som gisslan snuvade GB på sista eur-imperieresten efter IRA lekt bauta glaskrossare på Docklands med väl ryska explosiver, via libyska u-båtar) måste slås fast att migrationskrisen hemsöker unionen och ev. blir dess fall. Nå, Greklands (euro-hjälpta) dåliga affärer klaras ju a.a.a.d. och priset för söka konflikt med Ryssland pga Krim och (östra) Ukraina förutom därtill delta i NATO-inringningen och aktuella sanktionskriget, återstår att konstatera. Vilka var/är alternativen? Och gick konsekvenserna med Libyen- resp Syrienputschen verkligen inte att förutse? Måtte vi få veta hur tänktes, analyserades, planerades i olika UD! Och både USA, Ryssland samt Turkiet och egentligen än fler länder, då i MÖ tjänar ju på (eller blott roas av) att EU rännes ner av migranter, både med och utan asylskäl. Var detta en faktor - om rimligt tänkbart? Tack, vi vill gärna kolla även i utomeuropeiska UD-papper! Sen finns ju alltid lägen: när syriska s.k. inbördeskriget drog ut på tiden och lägre i grannländerna skamligt underfinansierades samt villkoren i Turkiet blev alltmer belastande - hölls inte koll, tänktes inte, var självirakade situationen svår att ta sig ur? Nå, Rysslands ingripande måste anses för änglahjälp och hindren som lades ut, i upptakten nog planerade och rätt hett önskade ej fungera.

Ja, Ryssland som nu av USA tydligen utsedd vara stf hegemon i MÖ-området sen klarat Syrien-biffen med flying colours, så långt åtminstone borde efterhand överväga stycka Turkiet i tre delar där Istanbul-regionen med turist-kusterna norr och syd, delas med EU. Så har vi anatoliska höglandet, lämnas till Gyllene Hordens efterkommande och sist en fri kurddel där arkaiska klaner, assyrier och armenier får samsas, med övervintrande modernistoperatörer. För att knäcka Mecka-fundisarna så slå förslagsvis ut en fet del av kolväteproduktionen a la Saddam - men egentligen helst utan massiva utsläpp. Vem ska sen fixa jufiska p.g. teokratmakten? Tja, fritt för annan att önsketänka! Så klaras väst ur några av sina div. självirakade fällor - och förhoppningsvis blir världen en smula bättre. Återstår ordna groteska globala överbefolkningen samt materialismen. Zika korrar bägge?